

of Acad.

Stam & Co. Norway

Upplyst har jag varit bekant
med den 8 nov. 1732.
och under denna tid har jag varit
med i min församling. I förhoppning att
kunna under skänkeliden, sådana jag minns
i de dag. och vill därför härmed säga er
att jag har varit med i denna församling
och att jag har varit med i denna församling

Stam

Redaktionen av Svenska Sällskapet

9.11

Vid skönd är jag uppräddad på några hundra
 till att bygga med till. In om 40-50-års
 dom var det vanligare än man, som högg, det
 kallades att pynta sig, d. v. s. man högg, så att
 nästan kom att ligga mot den väden, som stod
 på vett. Sedan var det bevarade till att bygga
 upp och kunde förvaras (någon, neder). Vanligen gick

I denna del av Skåne har väl inte
 sådana bevarade så länge som i andra delar,
 emedan folk här tidigt kommit i beväring
 med angripare folk och snart fört sig vidare
 och bättre metoder behållande bevaringsvärdhet.
 Stett naturligt funder andra sälling och bevaringsvärdhet
 som skiljer mot de nuvarande. St. f. v. skiljades
 de mest väg, bors, barn samt lin. Skörden av
 dessa växer tillgick naturligtvis på helt olika
 sätt.

Sedan och bruk vid skönd i H. Skogstorp
 under 1860 - 1880 åren.

Örnström
 Örnström
 Örnström

4060

för kinnor efter varje "gästare": Efter en dubbel
 "gästare" kunde det t. o. m. behövas tre kinnor.
 Under det den ena hand kover, gjorde den andra
 ett band och i bevidokaps till den första. Sedan tog
 hon en förm vid och fick så bandet igen och band
 sin kover s. s. v. Banden gjordes av ett fenyge väg
 skinn genom ett vrida dem kraft samman. De
 "gästaren" kom till ändan av fallet, vilket kom sin
 de och gick så till matvatten ändan för att bryga på
 nytt. De betraktas att till fallet var kugget. Så man
 närmade sig arbetet, där det fästom om som som
 skulle för bryga de vata skinn. Den som lyckades
 med detta rades ha "lygt kover".
 De man skördade kover och kover, högg man
 så att vaken kom att ligga från de på ett skivade
 skinn. Detta kallades att "maga": Jäden kom de att
 ligga på "skor" (moss). Blev det vaktat vatten, fisk
 den bryga så bra å tre dagar. Sömpen skulle man
 bryda den och vatta den i styklar (braver). Så ha-
 de man vanligen gjort band av lönghalm, och
 pyttor fingo ymniga omkring med banden till
 arbetarna (Hj Boon). (Se vata kover, som bandes
 kallades "skidaren": Omkring dem skulle det vara
 minst tre band. Ofta skulle alla, som kunde för-
 var, bryda var sitt band om skinn. Sen som
 band första bandet om "skidaren" skulle vatta vid

Q

31c
1957
1957

Nr. 4000

N:o 4000

1957
1957

bedrändan (d. v. s. de hederlykhet) under höstgillet. Det
lipen sattes skallen övert på den rika "heven" som
kom därför också att bärgas vid. Den tog sedan
undan komma och gånge den till guldörre. Till slut
på fallen behövdes mycket folk. Det var därför vanligt att
handverkare kommande sina verktygen och hjälpe till på
fallen. Enskingen höjdes där, efter vara förhållanden,
ganska liten. Det samsys som en god dagverning,
om man fick 50 à 75 öre. Sedan fick man så
vara med på "höstgillet":

dagarna bärgas efter det att någon blivit in-
körd på "heven" kom på det eftermiddags höstgillet. Då samsys
bedrändan alla som hjälps till vid hösten, både män och
kvarnar samt deras barn. Det var dock så, att man
skulle ha kört minst tre dagar till samma höst-
bärke för att bli lycklig på "gillet". Sedan vid tre-
alla hunden på guldörren bärgade guldörren rindarna.
"skottman" var långvärdt brukat. De vill möjligt varit
alla vid samma bord. Skillingen bestod av tre rätter:
fisk och pot. Skillingen serverades potatisrätt. Skillingen vid
serverades i två, som fingo vandra från en försting
man till en annan. Den gjorde huden åt de enkla
härarna. En liten historia berättas ofta:
De 11 höstgille var en liten potis och pot.
- Vad grätes de för min jag? gjorde modern.
- Jag kom inte så mer, varnade hon.

Ms. 4000

- Högrye & kommarens da.
- Se här ja' gort, men di' e fulla.
- Sjeken fortalte oss gorta, och di modern uppregade sin fråga.
- "Härfor gorta du min poj? svarade han
- "Gortar att de anda e mer.

Skolan gorterna samlades, lekorn omvillbart efter mid-
 dagen, yngre mammorna efter var sin löngrupe, vilka till-
 handshöllas av varden, och vätte i lugn och ro under
 kirktid samtal. Ungdomarna samlades efter middagen

på gården eller någon öppen plats för att läsa "ankelken".
 Ofta kommo de gäster från förs gillegårdas tillammans
 deken föll på, tillse utrymmingen betydligt fulla, de man äro
 samlades i "storken" de samlades kaffe med köpa. Efter
 kaffet vill man kora och berättade kitterna. Alltid var det
 någon knuff, yngman eller fiskare, som hade skrivit kvitt-
 ner att berättas.

Stämman till en ungdoms (köt) ingick också
 förmannen att få se en köpa (omkring från A.) köpa
 (köt). Där det någon komma i byn som ville se
 en köpa hör! "Jick kom sedan göra köpsviken i ungdoms.
 Han sade de varje köpa för: en nida och ställe nidor
 ma från varandra med ett en rad kor. De kört var
 mycket mycket det upp med vätterna (vätte kört). Det nam-
 lade i kringgen, vilka ställes upp och frage ut och för-
 ka. Sjuka förskades det in på "boen" och förskades om-
 kullart med steg (gylt). Som någon prade in på boen

lag hvarken man (hvarken man) någon och klänne
 om pyggnens hals, därvid frågade han: "Var du ett löfvet"
 "Kun??" "Droade de pyggn: "ky"; klänne han till ända för
 där, under det han upprepade sin fråga, till gornen av
 vilka svarade: "ja"; Se höret blivit trocket, löstes kny-
 garna, och det bruddes ut på åter för att utsträkas för
 hufvens och vatten i inverkan (lygga för att rötta). Dörmer-
 na provade om det var förligt att frågas in, genom att
 gnugga några strån mellan händerna, vilka sig fiburerna,
 som ligga utånga, från höret" var det förligt att
 lygga: "Se bände det till kärrar och lödes mygga på hö-
 skullen. Se" fick det lygga, till man samlat på myg-
 get att det bränd mig att vilka bände det. Se mindre
 gäddor bände man garna på fötterna efter bakning
 och pygga bakningen full med hö; för det fick lygga
 att eller för dygn (lygga). Se stens gäddor hade man när-
 stid "lygga"; det bändes också att ut på fötterna
 en gorp och lygga ett galle över. Sedan ständ man i pro-
 pen och till höret "kärrar".

Sedan skulle man ställa höret: "Fiburerna, som bände
 fötterna, kallades stället (stället). Detta finge "fiburerna"
 använde, de de löste mig att pygga gorn. Det så vilka
 gorn, som var mycket gort, användes till att vara
 väcker av. Till hvar gornen kan höra också ett par myg-
 dygn. Se de vara vanligen värda av sådant gorn (ställe-
 föllbygn). "Stort" skulle sedan bändas (lygga). Skulle, som

förvid bildades, kallades blanda "böjda" brukade man
 säga "ygge höst" på vintern för att säga det. Man sade
 att "man kan komma här till de blir som sitta och
 ta till de blir som smöke".
 som en kvickhet kan uttrycka nämnas här man
 vände sig vid höst arbeta. En gammal man berättade en gång
 att han tyckt på kaffedagarna gick som påskådan. Man brukar
 de de gå först, de man "gäddade", och på följde 8-10 man
 efter honom. Efter varje gäddade följde två kvinnor, som högs
 "ygge" men efter honom märkte det vara tre. En annan
 skulle han svara på. Man lät de göra en extra stor
 säck (väska), vilken vägde 3 tunna (omkring 30 kg). Som
 tillförsämrade 10 m.innan man gick bort stället, till
 vänd på hösten gick man kaffet. Fästerna blev på hösten,
 att man gick över "skutt", de kan gå över "skutt".
 En gång var man i staden med gammal. Man hade ofta
 kommer när på kaffet, inkömmen i staden gång det
 om kaffet var vagnen. Kaffet följde smörning honom,
 men någon kom mig för att hjälpa honom. De höjde honom
 med och satte ryggen under vagnen och lyfte upp honom, mellan
 kan med en hand rätte kaffet på vagn och sedan skvare
 de utsmekken för och höjde förtatte man först. Men först man
 fick arbeta på höst och ofta hade på kaffet höst, var det höst
 mängden, som blev förtatte, de vagnen höjde smörning
 under 1890-talet, by, sade man, detta högs arbeta från man
 miska.

